

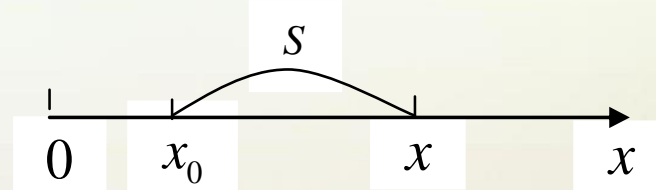
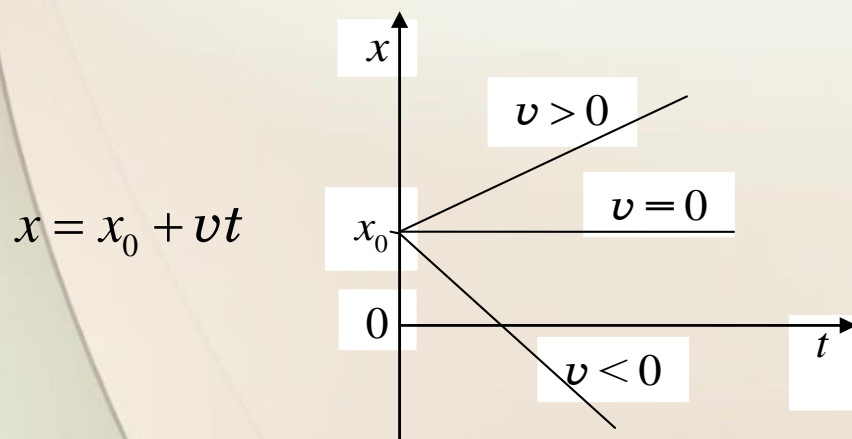
Nr.	Conținuturi	Nr. de ore
1	Cinematica (mișcarea rectilinie uniformă, uniform accelerată, căderea liberă)	4
2	Dinamica (legile dinamicii, legea lui Hooke, legea atracției universale)	4
3	Legile de conservare. Lucrul și puterea (legile conservării impulsului și a energiei mecanice)	4
4	Statica. Lichide și gaze (condițiile de echilibru, centrul de greutate. Legea lui Arhimede)	2
5	Teoria cinetico moleculară. Legile gazelor. Ecuația de stare.	2
6	Principiul I al termodinamicii. Transformările de fază. Umiditatea.	4
7	Electrostatica	2
8	Curentul electric continuu	2
9	Lucrul și puterea curentului electric. Curentul electric în diferite medii	2
10	Electromagnetismul	2
11	Oscilații și unde	2
	Total	30

- Cinematica este un compartiment al mecanicii ce studiază mișcarea corpurilor neluând în seamă cauzele acestei mișcări.
- În mecanică, în general, și în cinematică, în particular, se rezolvă problema fundamentală a mecanicii, care în cazuri simple constă în determinarea (prezicerea) poziției corpului în orice moment ulterior de timp cunoscând poziția lui la momentul inițial.
- Cazul în care această problemă se rezolva cel mai simplu este cazul mișcării rectilinii uniforme.

1. Mișcarea rectilinie uniformă

- Mișcarea se numește rectilinie uniformă, dacă corpul se mișcă de-a lungul unei linii drepte și în orice intervale consecutive egale de timp parcurge distanțe egale
- Distanța parcursă în unitatea de timp se numește viteză

$$v = \frac{x - x_0}{t} = \frac{s}{t} \Rightarrow x = x_0 + vt$$

- Dacă un corp efectuează o mișcare uniformă, atunci viteza lui este constantă

$$v = \text{const}$$

2. Mișcarea variată

- Dacă viteza corpului nu este constantă, atunci mișcarea acestuia este variată.

- Această mișcare poate fi descrisă cu ajutorul vitezei medii a drumului parcurs

$$v_{med} = \frac{s}{t},$$

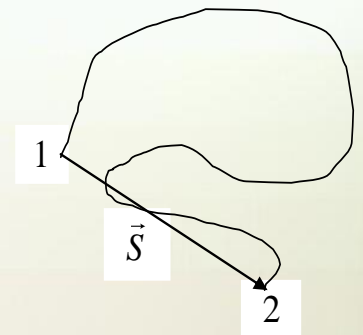
sau viteza medie a deplasării,

$$\vec{v}_{med} = \frac{\vec{s}}{t},$$

care este o mărime vectorială,

- Deplasare se numește vectorul ce unește pozițiile inițială și finală a corpului
- Pentru descrierea completă a mișcării se utilizează noțiunea de viteză instantanee

$$v = \lim_{\Delta t \rightarrow 0} \frac{\Delta S}{\Delta t},$$

3. Relativitatea mișcării

Valoarea vitezei oricărui corp depinde de sistemul de referință în care aceasta se măsoară.

Notăm:

\vec{v} – viteza corpului față de SR fix

\vec{v}_1 – viteza SR mobil față de cel fix

\vec{v}_2 – viteza corpului față de SR mobil

Atunci,

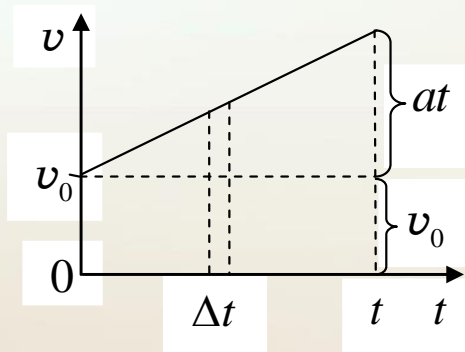
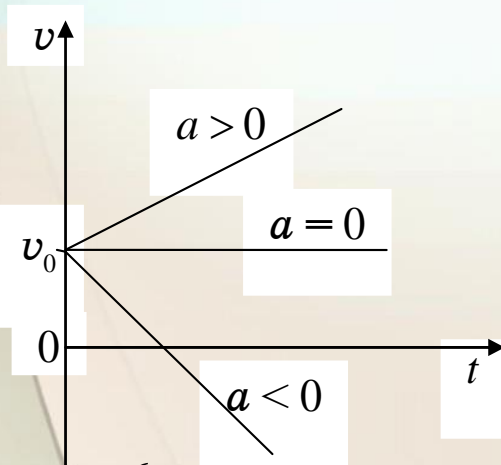
$$\vec{v} = \vec{v}_1 + \vec{v}_2,$$

adică, viteza unui corp față de un sistem de referință fix este egală cu suma vectorială a vitezelor SR mobil față de cel fix și a vitezei corpului față de SR mobil

4. Mișcarea uniform variată

- Mișcarea, în care viteza corpului în orice intervale egale de timp variază cu aceeași mărime, se numește uniform variată.
- Variația vitezei în unitatea de timp se numește accelerație

$$a = \frac{v - v_0}{t} \Rightarrow v = v_0 + at$$

$$\Delta s = v \Delta t; \quad s = \sum \Delta s = v_0 t + \frac{at^2}{2}$$

$$\begin{cases} v = v_0 + at \\ s = v_0 t + \frac{at^2}{2} \end{cases} \Rightarrow v^2 - v_0^2 = 2as \text{ -- formula lui Galilei}$$

5. Mișcarea pe verticală

Căderea liberă (fără acțiunea altor corpuri) în câmpul gravitațional al Pământului este o mișcare uniform accelerată cu accelerația

$$a = g = 9,81 \text{ m/s}^2$$

$$a \rightarrow g; s \rightarrow h;$$

$$v = v_0 \pm at \quad \Rightarrow \quad v = v_0 \pm gt$$

$$s = v_0 t \pm \frac{at^2}{2} \quad \Rightarrow \quad h = v_0 t \pm \frac{gt^2}{2}$$

$$v^2 - v_0^2 = \pm 2as \quad \Rightarrow \quad v^2 - v_0^2 = \pm 2gh$$

6. Mișcarea circulară uniformă

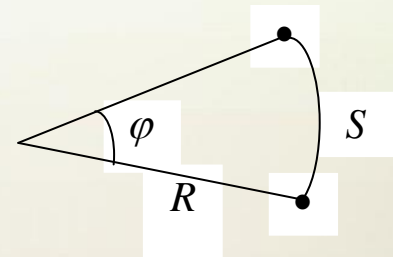
Se numește mișcare circulară uniformă mișcare punctului material pe o traiectorie circulară (arc de cerc) cu viteză constantă ca mărime.

Timpul în care se produce o rotație completă se numește perioadă T de rotație. Numărul de rotații în unitatea de timp se numește frecvență

$$\nu = \frac{N}{t} = \frac{N}{NT} = \frac{1}{T}$$

Viteza unghiulară:
$$\omega = \frac{\varphi}{t} = \frac{2\pi N}{NT} = \frac{2\pi}{T} = 2\pi\nu$$

$$\omega = \frac{\varphi}{t} = \frac{s}{Rt} = \frac{v}{R}$$

Accelerația centripetă este datorată variației vitezei ca direcție:

$$a_c = \frac{v^2}{R} = \omega^2 R$$

Probleme propuse**La lectii**

1.5, 1.7; 1.12, 1.15, 1.22; 1.30; 1.31, 1.40,
1.46, 1.47, 1.56; 1.76; 1.85, 1.94

Acasă

1.2, 1.8; 1.13, 1.16, 1.21; 1.28; 1.32, 1.41,
1.49, 1.51, 1.60; 1.79; 1.86, 1.93

- Dinamica este un compartiment al mecanicii care studiază, ca și cinematica, mișcarea corpurilor, dar ținând seama de cauzele ce conduc la această mișcare;
- La stabilirea legilor dinamicii sunt esențiale 2 proprietăți ale corpurilor din natură: 1) inerția și 2) interacțiunea corpurilor;
- Inerție se numește proprietatea corpurilor de a se împotrivi variației vitezei. Inerția se descrie cu ajutorul mărimii fizice numită masa corpului m . Aceasta este măsura inerției corpurilor la mișcarea de translație. Se măsoară în kg;
- Proprietatea corpurilor de a acționa unul asupra altuia (de a interacționa) conduce în consecință la obținerea de către corpurile a unor accelerații. Mărimea fizică ce descrie intensitatea acțiunii unui corp asupra altuia ce conduce la apariția unei accelerații, se numește forță. Se notează prin F . Se consideră cunoscută, dacă se știe mărimea ei, direcția și sensul, punctul de aplicare, precum și din partea cui acționează.

Principiul I al dinamicii

Orice corp își păstrează starea de repaus sau de mișcare rectilinie uniformă atâta timp cât influența altor corpuri nu-l obligă să-și schimbe starea.

Principiul II al dinamicii

Accelerația unui punct material este direct proporțională cu rezultanta \vec{F} a tuturor forțelor ce acționează asupra lui, invers proporțională cu masa m a punctului material și orientată în sensul rezultantei forțelor.

$$\vec{a} = \frac{\vec{F}}{m}$$

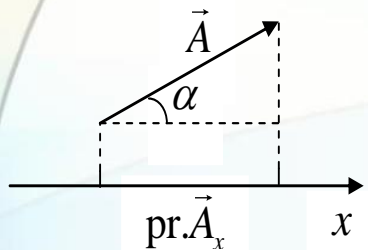
$$\vec{a} = \frac{\vec{F}}{m} \Rightarrow \vec{F} = m\vec{a} \Rightarrow \begin{cases} \Sigma F_x = ma_x \\ \Sigma F_y = ma_y \end{cases}$$

Rezultanta forțelor ce acționează asupra unui corp (punct material) este egală cu produsul dintre masa corpului și accelerația punctului material căpătată de acesta sub acțiunea forțelor cu rezultanta \vec{F} .

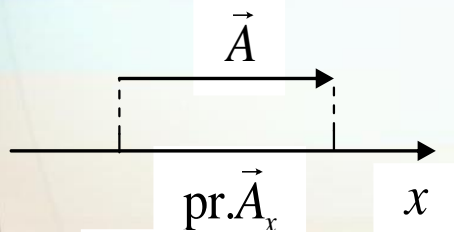
Principiul III al dinamicii

Forțele de interacțiune dintre două p.m. sunt egale între ele și sunt orientate în sensuri opuse dea lungul dreptei ce le unește

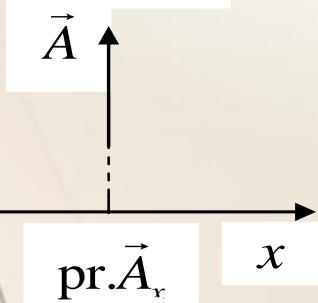
Proiecția unui vector pe o axă

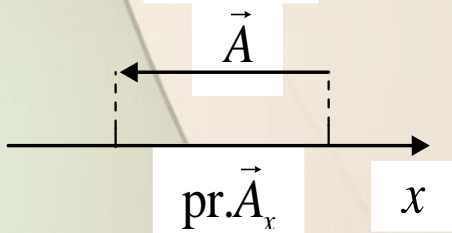
$$\text{pr.}\vec{A}_x = |\vec{A}| \cos \alpha$$

$$\alpha = 0, \cos 0 = 1 : \text{pr.}\vec{A}_x = |\vec{A}|$$

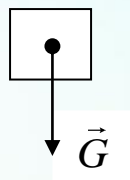
$$\alpha = \frac{\pi}{2}, \cos \frac{\pi}{2} = 0 : \text{pr.}\vec{A}_x = 0$$

$$\alpha = \pi, \cos \pi = -1 : \text{pr.}\vec{A}_x = -|\vec{A}|$$

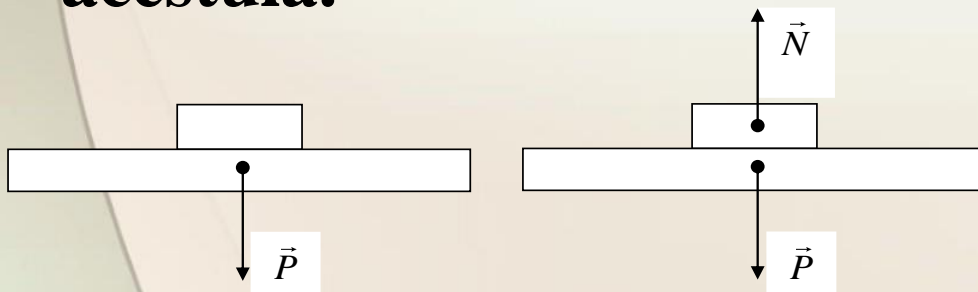
Forța de greutate și greutatea (ponderea) corpurilor

Forța \vec{G} cu care Pământul atrage un corp se numește forță de greutate.

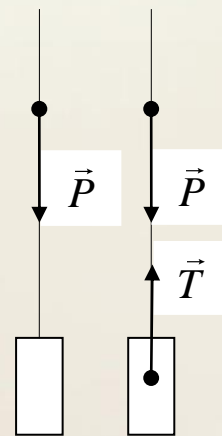

$$\vec{G} = m\vec{g}$$

Forța \vec{P} cu care un corp acționează asupra unui suport sau a unor suspensii se numește greutatea (ponderea) acestuia.

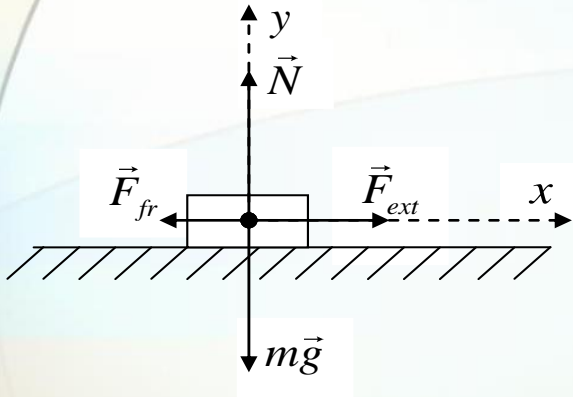
$$\begin{aligned}\vec{P} &= -\vec{N} \Rightarrow \\ \Rightarrow P &= N\end{aligned}$$

$$\begin{aligned}\vec{P} &= -\vec{T} \Rightarrow \\ \Rightarrow P &= T\end{aligned}$$

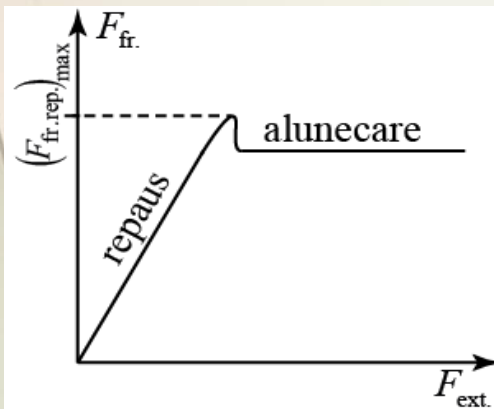
Forțele de frecare

Repaus:

$$\begin{cases} \Sigma F_x = ma_x \\ \Sigma F_y = ma_y \end{cases} \Rightarrow \begin{cases} F_{ext} - F_{fr} = 0 \\ N - mg = 0 \end{cases} \Rightarrow \begin{cases} F_{fr} = F_{ext} \\ N = mg \end{cases}$$

Alunecare:

$$\frac{F_{fr}^{al}}{N} = \mu \Rightarrow F_{fr}^{al} = \mu N$$

$$(F_{fr}^{rep})_{max} = F_{fr}^{al} = \mu N$$

Legea lui Hooke

În limitele elasticității forța de elasticitate cu care răspunde un corp acțiunii externe este proporțională cu deformația x a acestuia și este orientată în sens opus deformației

$$F_{el} = -kx$$

unde k este constanta de elasticitate.

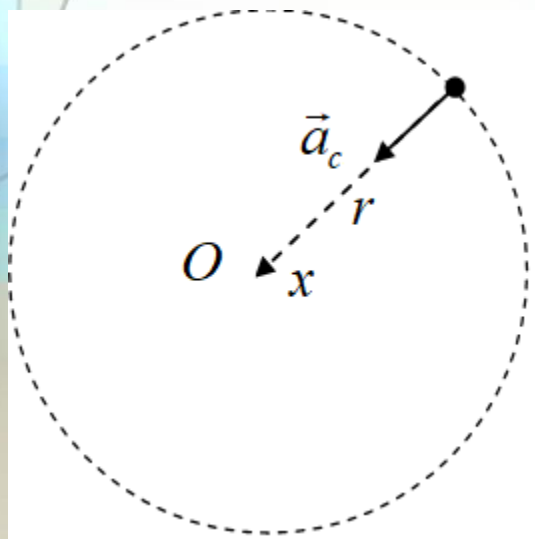
Legea atracției universale

Între oricare două puncte materiale cu masele m_1 și m_2 aflate la distanța r unul de altul acționează o forță de atracție orientată de-a lungul dreptei ce le unește, care este direct proporțională cu produsul maselor lor și invers proporțională cu pătratul distanței dintre ele:

$$F = K \frac{m_1 m_2}{r^2}$$

unde $K = 6,67 \cdot 10^{-11} \frac{\text{m}^3}{(\text{kg} \cdot \text{s}^2)}$ este constanta gravitațională

Aplicarea legilor dinamicii la mișcarea circulară uniformă

$$\Sigma F_x = ma_x$$

$$v = \omega r \quad \omega = \frac{2\pi}{T} = 2\pi\nu$$

$$a_x = a_c = \frac{v^2}{r} = \omega^2 r$$

$$a_c = \frac{4\pi^2}{T^2} r = 4\pi^2 \nu^2 r$$

Probleme propuse

La lecții

2.3, 2.6; 2.11, 2.21; 2.36; 2.49, 2.54, 2.61,
2.71; 2.84, 2.87, 2.90; 2.91, 2.96

Acasă

2.2, 2.8; 2.16, 2.27; 2.33, 2.40; 2.48, 2.55,
2.63, 2.70; 2.83, 2.86; 2.95

Impulsul corpului $\vec{p} = m\vec{v}$

Impulsul sistemului de corpuri $\vec{\mathcal{P}} = \sum_{i=1}^N m_i \vec{v}_i$

Legea variației impulsului $\frac{\Delta \vec{\mathcal{P}}}{\Delta t} = \vec{F}_{ext}$

Legea conservării impulsului

Dacă $\vec{F}_{ext} = 0$, atunci $\frac{\Delta \vec{\mathcal{P}}}{\Delta t} = 0 \Rightarrow \vec{\mathcal{P}} = \text{const}$

Dacă suma vectorială a tuturor forțelor externe ce acționează asupra unui sistem de corpuri este egală cu zero, atunci impulsul sistemului se conservă în procesul mișcării, oricare ar fi interacțiunile dintre particulele sistemului.

Legea conservării impulsului. Indicații metodice

1. Excluce forțele interne. Se utilizează, mai ales, atunci când forțele interne sunt variabile și/sau necunoscute, de exemplu în cazul ciocnirilor;
2. Ecuația legii conservării impulsului este vectorială. De aceea se scrie în proiecții pe axele de coordonate, dacă în direcția acestora sistemul este izolat;
3. Legea este valabilă pentru sisteme izolate, dar poate fi aplicată și în cazul sistemelor deschise, dacă

$$\text{a) } \sum \vec{F}_{ext} = 0;$$

$$\text{b) } \sum F_{x\ ext} \ll \sum F_{x\ int}$$

- c) Condițiile a) și b) nu se îndeplinesc, dar intervalul de timp de acțiune a forțelor externe este extrem de mic (explozii, ciocniri).

Lucrul mecanic

Se numește **lucru mecanic** al unei **forțe constante**, efectuat asupra unui corp, produsul scalar dintre forța ce acționează asupra corpului și deplasarea realizată de acest corp sub acțiunea acestei forțe:

$$L = (\vec{F} \cdot \vec{s}) = F s \cos \alpha = F_s \cdot s$$

1. $\alpha = 0, \cos \alpha = 1, L = F s > 0$
2. $0 < \alpha < \pi/2, \cos \alpha > 0, L > 0$
3. $\alpha = \pi/2, \cos \alpha = 0, L = 0$
4. $\pi/2 < \alpha < \pi, \cos \alpha < 0, L < 0$
5. $\alpha = \pi, \cos \alpha = -1, L = -F s < 0$

Puterea

Viteza cu care o forță efectuează asupra unui corp lucru mecanic se numește putere a acestei forțe:

$$P = \frac{L}{t} = \left(\vec{F} \cdot \frac{\vec{s}}{t} \right) = (\vec{F} \cdot \vec{v}) = F v \cos \alpha$$

Energia cinetică

Se numește **energie cinetică** măsura mișcării unui corp egală cu lucrul mecanic pe care îl poate efectua un corp în mișcare până la oprirea lui completă:

$$E_c = L = \frac{mv^2}{2}$$

Energia potențială

Se numește **energie potențială** măsura interacțiunii a două ori mai multe corpuri sau a părților componente ale aceluiași corp egală cu lucrul mecanic pe care sistemul de corpuri îl poate efectua: $E_p = L$

1. Corp la înălțimea h de asupra suprafeței terestre: $E_p = L = mgh$

2. Resort deformat cu mărimea x : $E_p = L = \frac{kx^2}{2}$

Energia mecanică

Se numește **energie mecanică** măsura mișcării și interacțiunii corpurilor egală cu suma energiilor cinetică și potențială a unui sistem de corpuri:

$$E = E_c + E_p$$

Întrucât forțele interne se compensează, variația energiei mecanice a unui sistem rezultă egală cu lucrul forțelor externe și celor interne disipative (de frecare și rezistență):

$$E_2 - E_1 = L_{ext} + L_{int}^{dis}$$

Legea conservării energiei mecanice

Energia mecanică a unui sistem izolat ($L_{ext.} = 0$) de puncte materiale în care nu acționează forțe disipative ($L_{int.}^{dis.} = 0$) se conservă în procesul mișcării:

$$E = E_c + E_p = \text{const.}$$

Conservarea energiei mecanice. Considerații metodice

1. Se aplică pentru sisteme izolate, între corpurile căreia acționează forțe potențiale (gravitaționale, elastice, electrice ș.a.). Permite excluderea dificultăților de calcul ce apar la utilizarea legii a II a lui Newton;
2. Corpul ce se mișcă sub acțiunea forței de greutate nu este un sistem izolat. Izolat este sistemul corp – Pământ, iar energia potențială mgh nu este energia corpului, ci a sistemului. Energia cinetică a Pământului se neglijează, întrucât $E_{cP}/E_{cc} = m_c/m_P$ și
$$E_{cP} = (m_c/m_P)E_{cc} \ll E_{cc}$$
3. Legea este valabilă pentru sisteme izolate, dar poate fi aplicată și în cazul sistemelor deschise, dacă $L_{\text{ext.}} = 0$ și $L_{\text{int.}}^{\text{dis.}} = 0$ sau pot fi neglijate.

Probleme propuse

La lecții

3.6, 3.15; 3.17, 3.21, 3.31; 3.40; 3.49; 3.59,
3.64; 3.72, 3.81, 3.89

Acasă

3.7, 3.14; 3.20, 3.26, 3.34; 3.42, 3.43; 3.50;
3.60, 3.63; 3.73, 3.84

Condiții de echilibru

Statica este un compartiment al mecanicii care studiază echilibrul corpurilor

$$\vec{a} = \frac{\vec{F}}{m} \Rightarrow \vec{F} = m\vec{a} \Rightarrow \begin{cases} \Sigma F_x = ma_x \\ \Sigma F_y = ma_y \end{cases}$$

În sistemul de referință legat cu corpul sau sistemul de corpuri ce efectuează sau poate efectua mișcare de translație $\vec{a} = 0$ și

$$\vec{F} = 0 \Rightarrow \begin{cases} \Sigma F_x = 0 \\ \Sigma F_y = 0 \end{cases}$$

Momentul forței în raport cu o axă fixă

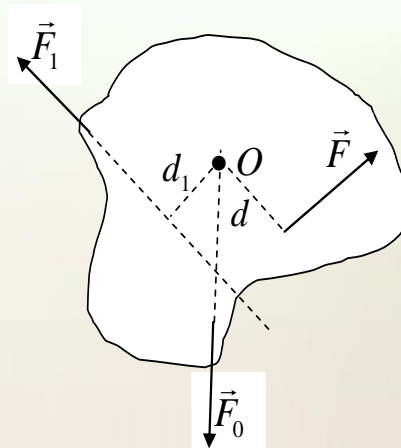
Cauza mișcării de rotație a unui corp în jurul unei axe fixe este produsul dintre forța ce acționează asupra corpului și brațul ei, care se numește moment al acestei forțe $M_O = F \cdot d$

Regula momentelor

$$M = F \cdot d; \quad M_1 = F_1 \cdot d_1; \quad M_O = F_O \cdot 0 = 0$$

$$F \cdot d - F_1 \cdot d_1 = 0 \quad \Rightarrow \quad \sum M_O = 0$$

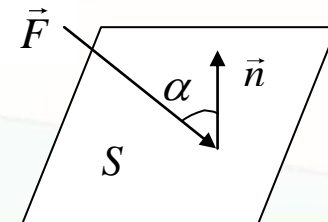
Suma algebrică a momentelor tuturor forțelor în raport cu axa fixă O este egal cu zero în starea de echilibru

$$\begin{cases} \sum F_x = 0 \\ \sum F_y = 0 \\ \sum M_O = 0 \end{cases}$$

Presiunea exercitată de o forță pe o suprafață

$$p = \frac{F_{\perp}}{S}; \quad F_{\perp} = F \cos \alpha; \quad p = \frac{F \cos \alpha}{S};$$

Presiunea hidrostatică

$$p = \frac{mg}{S} = \frac{\rho Vg}{S} = \frac{\rho Shg}{S} = \rho gh \quad p = p_0 + \rho gh$$

Legea lui Pascal

Presiunea exterioară exercitată asupra unui fluid se transmite integral în toată masa lichidului și în toate direcțiile.

Legea lui Arhimede

Un corp scufundat într-un lichid în repaus este împins de jos în sus cu o forță verticală numeric egală cu greutatea lichidului dezlucuit de acel corp:

$$F_A = \rho g V$$

Probleme propuse**La lecții**

4.12, 4.21, 4.24, 4.34; 4.38, 4.42, 4.53; 4.68, 4.76;
4.87

Acasă

4.6, 4.13, 4.16, 4.25; 4.36, 4.44, 4.50; 4.70, 4.75;
4.84

CP Teoria cinetico–moleculară. Legile gazelor. Ecuația de stare

Ecuația fundamentală a teoriei cinetico moleculare

$$p = \frac{2}{3} n \left\langle \frac{m_0 v^2}{2} \right\rangle$$

Definiția cinetico moleculară a temperaturii

$$\left\langle \frac{m_0 v^2}{2} \right\rangle = \frac{3}{2} kT;$$

$k = 1,38 \cdot 10^{-23}$ J/K – constanta lui Boltzmann

Ecuația de stare a gazului ideal

$$p = nkT$$

CP Teoria cinetico–moleculară. Legile gazelor. Ecuația de stare

Câteva forme ale ecuației de stare

$$n = \frac{N}{V} \Rightarrow pV = NkT$$

Numărul lui Avogadro

$$N_A = 6,02 \cdot 10^{23} \text{ mol}^{-1} \quad N = \nu N_A; \quad Nk = \nu N_A k = \nu R$$

Constanta universală a gazelor

$$R = k \cdot N_A = 8,31 \text{ J}/(\text{mol} \cdot \text{K})$$

$$pV = \nu RT$$

$$\nu = \frac{N}{N_A} = \frac{m_0 N}{m_0 N_A} = \frac{m}{M}$$

$$pV = \frac{m}{M} RT$$

CP Teoria cinetico-moleculară. Legile gazelor. Ecuația de stare

Legile gazelor

Legea Clapeyron

1. $m = \text{const}$: $\frac{pV}{T} = \text{const} \Rightarrow \frac{p_1 V_1}{T_1} = \frac{p_2 V_2}{T_2}$

Legea Boyle-Mariotte (legea transformării izoterme)

2. $m = \text{const}, T = \text{const}$: $pV = \text{const} \Rightarrow p_1 V_1 = p_2 V_2$

Legea Gay-Lussac (legea transformării izobare)

3. $m = \text{const}, p = \text{const}$: $\frac{V}{T} = \text{const} \Rightarrow \frac{V_1}{T_1} = \frac{V_2}{T_2}$

Legea lui Charles (legea transformării izocore)

4. $m = \text{const}, V = \text{const}$: $\frac{p}{T} = \text{const} \Rightarrow \frac{p_1}{T_1} = \frac{p_2}{T_2}$

CP Teoria cinetico–moleculară. Legile gazelor. Ecuația de stare

Probleme propuse

La lecții

5.2, 5.7; 5.16, 5.19, 5.28; 5.41, 5.44; 5.60, 5.66;
5.77, 5.82

Acasă

5.1, 5.9; 5.17, 5.23, 5.32; 5.37, 5.43; 5.61, 5.73;
5.78, 5.85

CP Principiul I al termodinamicii. Transformările de fază. Umiditatea

Energia internă

Se numește energie internă a unui corp, suma energiilor cinetice și potențiale ale tuturor moleculelor (elementelor structurale) din care este alcătuit corpul

$$U = \sum E_c + E_p$$

Cantitatea de căldură

Se numește cantitate de căldură transmisă unui corp sau primită de la un corp, variația energiei interne a corpului în procesele de schimb termic (conductibilitate termică, convecție, schimb termic prin radiație).

Se notează cu litera Q .

CP Principiul I al termodinamicii.

Transformările de fază. Umiditatea

Căldura specifică (molară)

Se numește căldură specifică (căldură molară), cantitatea de căldură necesară pentru a încălzi cu 1 K o unitate de masă (1 mol) de substanță:

$$c = \frac{Q}{m\Delta T} \quad \Rightarrow \quad Q = cm\Delta T$$

$$C = \frac{Q}{\nu\Delta T} \quad \Rightarrow \quad Q = \nu C\Delta T, \quad \text{unde} \quad \nu = \frac{m}{M}$$

$$cm = \nu C \quad \Rightarrow \quad c = \frac{C}{M}$$

CP Principiul I al termodinamicii.

Transformările de fază. Umiditatea

Căldura specifică de topire

Se numește căldură specifică de topire, cantitatea de căldură necesară pentru a topi o unitate de masă de substanță la temperatura de topire:

$$\lambda = \frac{Q}{m} \Rightarrow Q = \lambda m$$

Căldura specifică de vaporizare

Se numește căldură specifică de vaporizare, cantitatea de căldură necesară pentru a transforma în vapori o unitate de masă de substanță la temperatura de fierbere:

$$r = \frac{Q}{m} \Rightarrow Q = rm$$

Căldura specifică de ardere

Se numește căldură specifică de ardere, cantitatea de căldură ce se degajă la arderea unei unități de masă de combustibil:

$$q = \frac{Q}{m} \Rightarrow Q = qm$$

CP Principiul I al termodinamicii.

Transformările de fază. Umiditatea

Bilanțul termic

Când mai multe corpuri având diferite temperaturi sunt aduse în contact, acestea fac schimb termic între ele până la stabilirea echilibrului termodinamic când temperatura tuturor corpurilor devine aceeași. În acest caz suma cantităților de căldură cedate de unele corpuri este egală cu suma cantităților de căldură primite de alte corpuri ale sistemului izolat.

$$\sum |Q_{cedate}| = \sum |Q_{primite}|$$

Lucrul efectuat de gazul ideal în procesele simple

$$T = \text{const}; \quad \Delta U = 0 \quad \Rightarrow \quad L = Q$$

$$p = \text{const}; \quad \Rightarrow \quad L = p\Delta V$$

$$V = \text{const}; \quad L = 0$$

CP Principiul I al termodinamicii. Transformările de fază. Umiditatea

Principiul I al termodinamicii

Cantitatea de căldură transmisă unui sistem se consumă la variația energiei interne și la efectuarea de către sistem a unui lucru mecanic asupra corpurilor exterioare:

$$Q = \Delta U + L$$

Energia internă a gazului ideal monoatomic

Un gaz se numește ideal, dacă energia potențială de interacțiune a moleculelor gazului este mult mai mică decât suma energiilor cinetice a acestora: $E_p \ll \sum E_c$

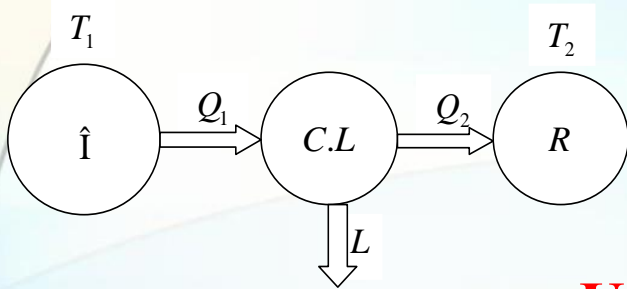
$$U_m = \sum_{i=1}^{N_A} E_{ci} = N_A \cdot \left\langle \frac{m_0 v^2}{2} \right\rangle = N_A \cdot \frac{3}{2} kT = \frac{3}{2} RT$$

$$U = \nu U_m = \frac{3}{2} \frac{m}{M} RT$$

CP Principiul I al termodinamicii.

Transformările de fază. Umiditatea

Motoare termice

$$\eta = \frac{Q_1 - |Q_2|}{Q_1};$$

$$\eta_C = \frac{T_1 - T_2}{T_1}$$

Umiditatea absolută

Masa vaporilor de apă ce se conține într-o unitate de volum de aer, adică densitatea ρ a vaporilor de apă din aer, se numește umiditate absolută

Umiditatea relativă

Umiditatea relativă φ este raportul dintre presiunea parțială a vaporilor de apă în condițiile date și presiunea parțială a vaporilor saturați la aceeași temperatură:

$$\varphi = \frac{p}{p_s} = \frac{\rho}{\rho_s}$$

CP Principiul I al termodinamicii. Transformările de fază. Umiditatea

Probleme propuse

La lectii

6.5, 6.18; 6.20, 6.28, 6.33; 6.40, 6.44, 6.60; 6.67,
6.74; 6.79

Acasă

6.9, 6.13, 6.15; 6.25, 6.29, 6.36; 6.41, 6.51, 6.56;
6.69, 6.73; 6.78

Legea lui Coulomb

Forța de interacțiune dintre 2 sarcini punctiforme în vid este direct proporțională cu produsul mărimilor acestor sarcini, invers proporțională cu pătratul distanței dintre ele și este orientată de-a lungul dreptei ce le unește, fiind forță de atracție în cazul sarcinilor de același semn și forță de respingere în cazul sarcinilor de semne opuse

$$F_0 = k \frac{q_1 q_2}{r^2};$$

$$k = 9 \cdot 10^9 \frac{\text{m}}{\text{F}} = \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \quad \Rightarrow \quad \epsilon_0 = 8,85 \cdot 10^{-12} \frac{\text{F}}{\text{m}}$$

$$\frac{F_0}{F} = \epsilon \quad \Rightarrow \quad F = \frac{F_0}{\epsilon} = k \frac{q_1 q_2}{\epsilon r^2}$$

Intensitatea câmpului electric

Orice sarcină electrică creează în jurul său un câmp electric. Acesta acționează cu o forță asupra oricărei sarcini plasate în acest câmp. Forța ce acționează asupra unei unități pozitive de sarcină punctiformă se numește intensitate a câmpului electric:

$$\vec{E} = \frac{\vec{F}}{q_0}$$

Aceasta este caracteristica de forță a câmpului electric. Sensul vectorului intensității E coincide cu sensul forței F ce acționează din partea câmpului asupra sarcinii pozitive de probă q_0

$$E = k \frac{q}{r^2}$$

În substanță

$$E = k \frac{q}{\varepsilon r^2}$$

Potențialul câmpului electric

Potențialul câmpului electric este o mărime fizică egală numeric cu energia potențială de interacțiune a corpului electrizat cu o sarcină pozitivă și punctiformă de probă plasată în punctul studiat al câmpului:

$$\varphi = \frac{E_p}{q_0}$$

Potențialul este caracteristica energetică a câmpului. Potențialul nu are sens fizic. Sens fizic are diferența de potențial

$$\Delta\varphi = \varphi_1 - \varphi_2 = \frac{L_{12}}{q_0}$$

care reprezintă lucrul efectuat de forțele câmpului electric pentru deplasarea unei unități pozitive de sarcină din poziția 1 în poziția 2.

Între E și $\Delta\varphi$ există o relație de legătură care în cazul unui câmp omogen este $E = \Delta\varphi/d$, unde d este distanța dintre punctele 1 și 2.

Capacitatea electrică

Conductoarele posedă proprietatea de a achiziționa și păstra sarcină electrică. Această proprietate se descrie cu noțiunea de capacitate electrică, care numeric este egală cu raportul dintre sarcina acestuia și potențialul lui:

$$C = \frac{q}{\varphi}$$

În cazul unui condensator: $C = \frac{q}{\Delta\varphi} = \frac{q}{U}$

Capacitatea condensatorului plan: $C = \frac{\varepsilon\varepsilon_0 S}{d}$

Energia câmpului electric

Energia câmpului electric localizat între armăturile unui condensator:

$$W = \frac{CU^2}{2} = \frac{qU}{2} = \frac{q^2}{2C}$$

Probleme propuseLa lectii

7.5, 7.13; 7.23, 7.30; 7.34, 7.41, 7.48; 7.58, 7.62,
7.69, 7.71

Acasă

7.7, 7.18; 7.28, 7.32; 7.35, 7.43, 7.51; 7.59, 7.60,
7.73, 7.77

Curentul electric și intensitatea lui

Mișcarea ordonată a sarcinilor electrice se numește curent electric

Sarcina electrică ce trece prin secțiunea conductorului în unitatea de timp se numește intensitatea curentului:

$$I = \frac{q}{t}$$

Legea lui Ohm pentru o porțiune omogenă de circuit

intensitatea curentului printr-un conductor omogen este direct proporțională cu căderea de tensiune pe acesta:

$$I = \frac{1}{R} U$$

Rezistența electrică

Mărimea R descrie proprietatea conductoarelor de a se opune trecerii curentului electric și se numește **rezistență electrică** a conductorului.

$$R = \rho \frac{l}{S},$$

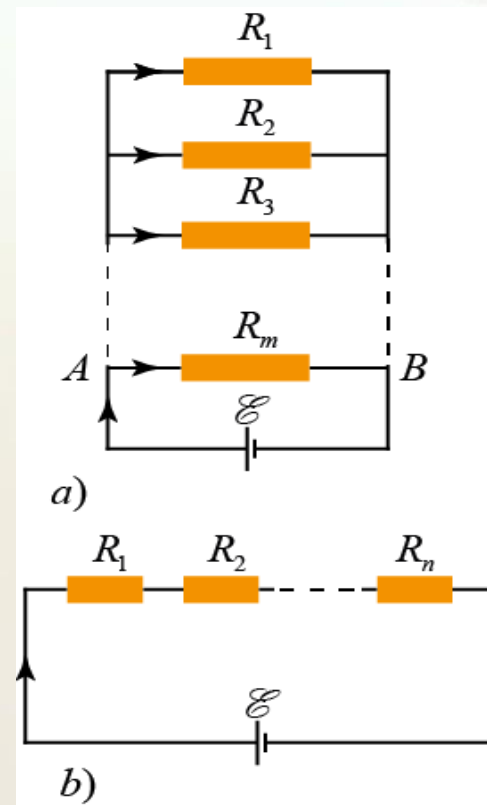
Dependența de temperatură

$$R = R_0 (1 + \alpha t^\circ) \Rightarrow \rho = \rho_0 (1 + \alpha t^\circ)$$

Conexiunea în paralel și în serie

$$\frac{1}{R} = \sum_{k=1}^m \frac{1}{R_k}$$

$$R = \sum_{k=1}^n R_k$$

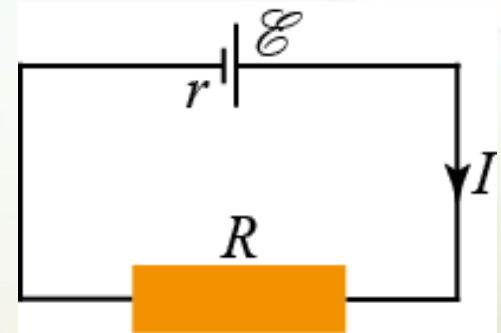

Legea lui Ohm pentru un circuit închis

$$I = \frac{\mathcal{E}}{R + r}$$

$$I = \frac{\varphi_a - \varphi_c}{R}$$

$$\frac{\varphi_a - \varphi_c}{\mathcal{E}} = \frac{R}{R + r} < 1$$

Probleme propuse

La lecții

8.2, 8.11, 8.16, 8.21, 8.31, 8.44; 8.53, 8.57, 8.65

Acasă

8.4, 8.12, 8.23, 8.33, 8.38, 8.50; 8.54, 8.61, 8.67

CP

Lucrul și puterea curentului electric.

Curentul în diferite medii

Lucrul curentului electric

$$\left\{ \begin{array}{l} \varphi_1 - \varphi_2 = \frac{L}{q} \\ I = \frac{q}{t} \end{array} \right. \Rightarrow L = q(\varphi_1 - \varphi_2) = qU = IUt; \quad I = \frac{U}{R} \Rightarrow L = \frac{U^2}{R}t = I^2Rt$$

Legea lui Joule-Lenz

$$Q = I^2Rt \quad (I = \text{const})$$

Puterea curentului electric

$$P = \frac{L}{t} = IU \quad I = \frac{U}{R} \quad \Rightarrow \quad P = \frac{U^2}{R} = I^2R$$

Expresiile de mai sus sunt valabile numai pentru conductoare ce nu se mișcă și în care nu au loc transformări chimice

CP

Lucrul și puterea curentului electric.

Curentul în diferite medii

Legile electrolizei

1. La trecerea curentului electric prin electrolit, masa substanței ce se degajă la un electrod este proporțională cu sarcina ce a trecut prin electrolit

$$m = kq$$

unde k este echivalentul electrochimic al substanței degajate

2. Echivalentul electrochimic este proporțional cu echivalentul chimic A/n , unde A este masa atomică a substanței degajate, iar n este valența acesteia:

$$k = \frac{1}{F} \frac{A}{n} \qquad m = \frac{1}{F} \frac{A}{n} It$$

$$F = 96500 \frac{\text{C}}{\text{mol}} \text{ – constanta lui Faraday}$$

CP

Lucrul și puterea curentului electric. Curentul în diferite medii

Probleme propuse

La lecții

9.4, 9.9, 9.14, 9.17, 9.24, 9.34; 9.43, 9.54, 9.64,
9.69, 9.84

Acasă

9.7, 9.11, 9.13, 9.19, 9.25, 9.38; 9.41, 9.62, 9.67,
9.77, 9.83

Forța electromagnetică. Inducția magnetică

Asupra unui conductor parcurs de curent situat într-un câmp magnetic acționează o forță din partea câmpului numită **forță electromagnetică**. Forța ce acționează asupra unui conductor rectiliniu cu lungimea de 1m situat perpendicular pe liniile de câmp magnetic, prin care trece un curent de 1A se numește inducție a câmpului magnetic ***B***:

$$B = \frac{F}{Il} \quad \Rightarrow \quad F = BIl$$

Dacă conductorul rectiliniu formează unghiul α cu direcția câmpului, atunci

$$F = BIl \sin \alpha$$

Forța magnetică.

Forța ce acționează asupra unei particule încărcate ce se mișcă în câmp magnetic se numește forță magnetică:

$$F_m = qvB \sin \alpha$$

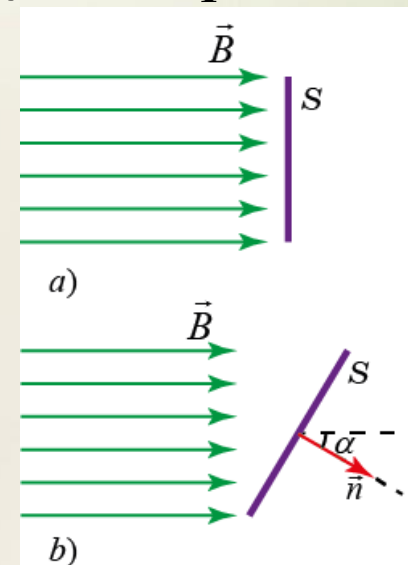
Fluxul magnetic.

Numărul liniilor de câmp magnetic ce străbate o unitate de arie a unei suprafețe plane situate perpendicular pe direcția câmpului este egal numeric cu inducția magnetică B

Numărul liniilor de câmp magnetic ce străbate o suprafață plană de aria S se numește flux magnetic:

a) $\Phi_m = BS$

b) $\Phi_m = BS \cos \alpha$

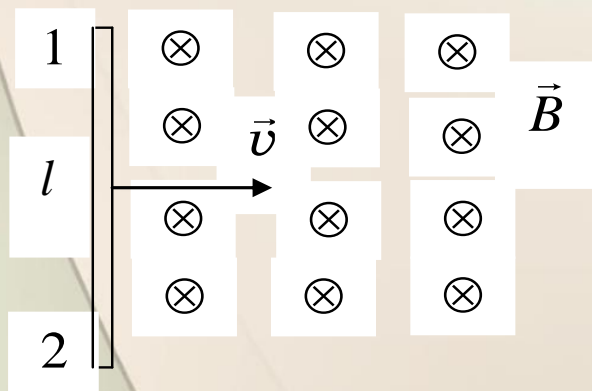

Inducția electromagnetică.

Fenomenul apariției unei *t.e.m.* în orice contur conductor închis străbătut de un flux magnetic variabil se numește inducție electromagnetică:

Legea inducției electromagnetice.

Tensiunea electromotoare de inducție ce apare în orice contur conductor închis este egală numeric cu viteza variației fluxului magnetic prin suprafața mărginită de conturul conductor luată cu semnul opus:

$$\mathcal{E}_i = -\frac{\Delta\Phi_m}{\Delta t}$$

$$\mathcal{E}_i = -Bvl;$$

$$\varphi_1 - \varphi_2 = -\mathcal{E}_i = Bvl$$

Sarcina deplasată în decursul inducției electromagnetice

$$\begin{cases} I = \frac{\mathcal{E}_i}{R} \\ \mathcal{E}_i = -\frac{\Delta\Phi_m}{\Delta t} \\ I = \frac{q}{\Delta t} \end{cases} \Rightarrow q = -\frac{\Delta\Phi_m}{R}$$

Fenomenul de autoinducție

apariția în orice contur conductor închis parcurs de curent a unei *t.e.m.* de inducție datorită variației curentului în acest contur se numește autoinducție

$$\Phi_{ai} = LI; \quad \mathcal{E}_{ai} = -\frac{\Delta\Phi_{ai}}{\Delta t}; \quad \mathcal{E}_{ai} = -L\frac{dI}{dt}$$

Probleme propuseLa lectii

**10.3, 10.14; 10.20; 10.25, 10.31, 10.38, 10.43; 10.46;
10.58; 10.71; 10.78, 10.90**

Acasă

**10.7, 10.13; 10.19; 10.27, 10.32, 10.37, 10.42; 10.47;
10.57; 10.70; 10.82, 10.89**

Oscilații armonice

Oscilațiile ce se produc după legea sin-lui sau cos-lui se numesc oscilații armonice:

$$x = A \sin(\omega t + \varphi),$$

unde A este amplitudinea oscilațiilor, adică abaterea maximă de la poziția de echilibru, ω este frecvența ciclică a oscilațiilor, adică numărul oscilațiilor în 2π unități de timp, t este momentul de timp la care s-a măsurat abaterea de la poziția de echilibru x . Mărimea $\omega t + \varphi$ se numește faza oscilațiilor, iar φ – fază inițială.

$$\nu = \frac{N}{t} = \frac{N}{NT} = \frac{1}{T}$$

$$\omega = \frac{2\pi N}{t} = \frac{2\pi N}{NT} = \frac{2\pi}{T} = 2\pi\nu$$

Pendulul elastic

$$T = 2\pi \sqrt{\frac{m}{k}}$$

Pendulul gravitațional

Pendul gravitațional se numește un punct material suspendat de un fir de lungimea l . Perioada oscilațiilor mici ale acestuia:

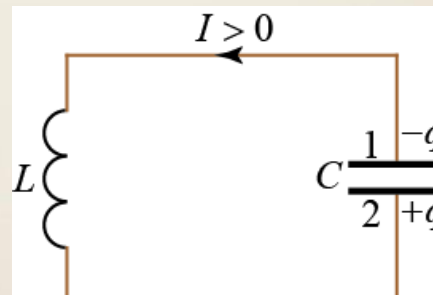
$$T = 2\pi\sqrt{\frac{l}{g}},$$

dacă unghiurile de abatere de la poziția de echilibru $\alpha < 5^\circ$

Circuitul oscilant

circuitul oscilant este constituit dintr-un condensator de capacitate C și o bobină de inductanță L , conectate între ele prin intermediul a două conductoare

$$T = 2\pi\sqrt{LC}$$

Unde

Procesul de propagare în spațiu a oscilațiilor mecanice sau electromagnetice se numește proces ondulatoriu sau undă.

Distanța la care se propagă unda în timp de o perioadă a oscilațiilor se numește lungime de undă:

$$\lambda = vT \qquad T = \frac{1}{\nu}$$

$$\lambda = vT = \frac{v}{\nu}$$

Probleme propuse**La lecții**

11.1, 11.3, 11.12, 11.19, 11.26, 11.29, 11.33, 11.38,
11.46; 11.57, 11.63, 11.69; 11.78, 11.79, 11.82, 11.88

Acasă

11.4, 11.7, 11.13, 11.20, 11.25, 11.28, 11.31, 11.37,
11.43; 11.59, 11.62, 11.68; 11.77, 11.80, 11.83, 11.87